

beliggenhedsmæssige tilknytning til de egentlige hovedstadskommuner danner et naturligt sluttet område.

Til §§ 34 og 35.

Den i statsskattelovens § 8 indeholdte definition af begrebet familieforsørger er hentet fra tjenestemandsløven af 1919. Efter denne definition betragtes som familieforsørger: gifte mænd og sådanne enkemænd, enker, fraskilte og fraseparerede mænd og kvinder, som har egen husstand, eller hvem der påhviler forsørgerpligt overfor børn under 18 år, samt ugifte, hvem sådan forsørgerpligt påhviler overfor *hjemmeværende* børn, og som har egen husstand.

Som af skattelovskommissionen påpeget er dette forsørgerbegreb i væsentlige henseender lidet rationelt. Hvad der navnlig kan kritiseres ved den gældende ordning, er *dels*, at den giver enlige personer med reel samme forhold forskellig stilling, alt eftersom de har været gift eller ej, *dels* at den tillægger det forhold, om den pågældende enlige har indrettet sig med egen husstand (d. v. s. med selvstændig husførelse i egen lejlighed eller — som fremlejetager — i en del af en lejlighed), afgørende betydning for berettigelsen til fradrag som forsørger.

Idet skattelovskommissionen iøvrigt har ment, at der ikke var grund til at give enlige personer med børn et højere personligt fradrag, når der for børnene indrømmes særlige børnefradrag (børnetilskud), har kommissionen foreslået forsørgerbegrebet indsnævret til alene at gælde gifte mænd, der sambeskattes med hustruen.

Man har imidlertid ikke i nærværende forslag ment at burde gå ind for en så radikal indsnævring af forsørgerbegrebet. Det må formentlig siges at være i overensstemmelse med den almindelige opfattelse, at også den, der har børn at forsørge, bør stilles som forsørger i skattemæssig henseende, og man har, som det fremgår af den i stk. 2 foreslåede bestemmelse, fundet det rigtigst at udforme forsørgerbegrebet under hensyntagen hertil.

Den gældende forskelsbehandling af enlige personer, alt eftersom de tidligere har været gift eller ej, vil efter bestemmelsen være bortfaldet. Den enlige person, som har børn (det vil foruden egne børn sige stedbørn

og adoptivbørn), der enten er hjemmeværende eller som, skønt de ikke er hjemmeværende, dog i overvejende grad forsørges af den pågældende, har efter forslaget krav på forsørgerfradraget; dette gælder hvad enten det drejer sig om en enke eller enkemand, en fraskilt eller frasepareret, en ugift barnemoder, eller efter omstændighederne eventuelt faderen til et udenfor ægteskab født barn. Ved afgørelsen af om den, der bidrager til et ikke hjemmeværende barns underhold, kan siges i overvejende grad at forsørge dette, kan vedkommende som sin andel i barnets forsørgelse dog kun kræve sådanne ydelser til barnet taget i betragtning, som ikke kan fradrages i indkomsten. Pligtige bidrag til et barn i anledning af skilsmisse eller separation eller til et udenfor ægteskab født barn kan altså ikke i denne forbindelse tilgoderegnes bidragyderen.

Forsåvidt det drejer sig om et hjemmeværende barn, skal forsørgerfradrag gives den pågældende skatteyder uden nogen nærmere undersøgelse af, hvilket bidrag der eventuelt fra anden side ydes til barnets underhold. Eventuelle bidrag f. eks. fra en barnefader vil jo også normalt være skattepligtig indkomst for modtageren, og praktiske hensyn taler iøvrigt også i meget høj grad for denne regel. Som hjemmeværende anses også barn, der er anbragt på kostskole o. s. v., jfr. § 24, stk. 2.

Bestemmelsen kræver ikke, at der skal foreligge forsørgerpligt med hensyn til barnet (børnene), men en sådan vil jo rent faktisk foreligge i så at sige alle tilfælde. Undtagelse herfra kan navnlig tænkes med hensyn til stedbørn, idet forsørgerpligten her kun består, så længe den anden ægtefælle (den virkelige fader eller moder) lever, og ægteskabet består. Man har imidlertid fundet det naturligt, at retten til forsørgerfradrag opretholdes, hvor for eksempel en enkemand beholder et stedbarn hos sig til forsørgelse. Bestemmelsen giver derimod ikke ret til forsørgerfradrag, hvor det kun drejer sig om et rent plejeforhold.

Det vil iøvrigt ses, at den egne husstands betydning for enligt stillede personers ret til forsørgerfradrag bortfalder med den foreslåede bestemmelse. Man henviser i denne forbindelse til den foran anførte kritik af den nugældende bestemmelse.

I overensstemmelse med kommissions-